

Proklouzni osidlem

SUDETSKÁ

Před sto lety
vypustili rybník.

Před sto lety
vytěžili lom.

Stvoly loňských kopřiv
a předloňských jasanů
mi zbičovaly nohy.

Na kroky a lokty měřím
zapomenutý
polámaný čas.

HUTOV

Vneuspořádaných kruzích
zaniklých realit,

vzasypaných studních,
v ruinách kostelních věží,
ve výročích zmaru,

ve chvění vzduchu
otevírají se zřídla
bytí tak prapůvodního,

až zatrne vbuněčných jádrech.
Až vytryskne roj
nových hvězd.

BEZNADĚJ

Bezbřehá bažina.
Mlžná slatina.
Čvachtavé kročeje
bez kouska naděje.

Světýlka bludiček.
Odvaha na klíček
dotikává.

VZBOUŘENCŮM

Je to jako pěstní klín.
Je to jako vzpoura.
Je to jako vstoupit do rytin.
Sbarvou se prolnout do rýh,
pak ten strašný tlak,
a obraz pak.

Je to jako pěstní klín.
Kámen štípá kámen.
Jiskra a jiskra
a pak plamen,
co nikdo nečekal.

Je to jako vzpoura.
Zazní jeden hlas,
pak ještě hlas
a chorál
a třas.

A vzpoura.

ROZPĚTÍ

Pravou ruku
vnořenou do temnot,
levou vnořenou
do jara.

Chvěje se jak lístek
magnólie
ve větru,
co zavanul mrazivě.

Ve tváři se
nepohnul sval.
Vlny barev ohňového sloupu
drží v rovnováze
Nebe a Zem.

PROBUZENÍ

Podivný strážce u hladiny
sejmul zas ze mě
všechny vzpomínky na sen.

Vynořím se do dne,
jak by tam ten svět
nebyl.

Jen pár nervových vláken
u spodiny lebeční
nese v sobě
odraz odrazu
odrazu obrazu.

SMÍRČÍ KŘÍŽ

Vina vtesaná v kameni.
Modlitba kladiv, palic a dlát.
Příběh vsákla krajina – neznámý –
do svých mezí a brázd.

Kámen drsný v dlani.
Vina v kameni.
V krajině smírčí kříž.

PROCHÁZKA PRASTARÝM BOJIŠTĚM

Zlehka tiše a po špičkách.

Šeptám a zpívám,
že už nemusí,
že můžou zbraně položit,
že už můžou jít.

Vítr se zvedl ve víru
a znova ulehnul.
Přešel mrak.
List osiky se hnul.

A oni už nemusí.
Zvou je na stříbřitý most.

V hloubi země zní
tichý mír.

PO POUTI

Lidé spí.
Je ticho.
Koníčky odvedli.

Toulavý pes očichal
tři schůdky maringotky.

Tři kroky domů
ve stínu
pokaždé jiných stromů.

Na zemi leží,
co komu upadlo.
A pout' je už teď
zastřené zrcadlo
a klamavý svět,
co odvanul.

PÍSEŇ STARÉHO MUŽE

Knesnesení krása.
Píseň starého muže.
Srdce živé
až nedýcháš.

A pak ano!
Pak písni nadechneš.

S ní všechen vklad a dar.
A hneš
Prstem, dlaní a rty.
Otvíráš
dveře tisíc let zavřené.

Spísni starého muže jdeš
až tam.
Dokud nenajdeš
poklad pod horou
a lásku v dlani.

Jdeš, dokud
nezaplatíš za ni,
za píseň starého muže.
A z lásky daň.

STRÁŽCE PRAHU

Doušky dlouhými
Napij se z devíti pohárů.

Na prahu nech ležet
Všední i sváteční šat.

A taky medovinu a květ
pro toho, kdo střeží
ten krok a svět.

Pak do světa za slovy,
nahá a smířená,
v neznělých krocích

proklouzni osidlem.
Usednout smíš
u jiného ohně.

OBRUČE PRASKLY

Obruče praskly
a svět se rozezněl.
Kvetl a zněl
a zpíval.

Pak se proměnil
v příval života.

Ten se hnál
a plynul vesmírem,
který písni směl se nový rozvinout.